

Протокол

№

гр. София, 23.04.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 23.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **4377** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,30 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Р. Т. М. Н. - редовно уведомена, лично и с адв. Р..

ОТВЕТНИКЪТ – НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ -редовно уведомен, представлява се от юрисконсулти В. и П., надлежно упълномощени.

СГП – редовно уведомена – прок. Ал. П..

Вещото лице – П. Д. К. - редовно уведомено, не се явява.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

С оглед редовното призоваване на страните, съдът намира, че не са налице процесуални пречки и ход на делото следва да бъде даден, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от вещото лице П. Д. К., с която заявява причините за неизготвяне и непредставяне в изискуемия законов срок на заключение по допуснатата съдебна експертиза и моли съда да й даде допълнителна възможност.

юрк. П.: Представям доказателствата под опис в 3 групи, с препис за ищцата.

адв. Р.: Моля да ми дадете срок за становище.

По представените доказателства, съдът следва да даде възможност на ищцата и нейния процесуален представител да се запознаят с тях, след което ще се произнесе по приемането на същите, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА на ищцата 14-дневен срок да се запознае с представените писмени

доказателства.

Съдът е призовал в предходно съд.з. един свидетел, дал е възможност на страните да водят останалите 8 броя свидетели.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА разпит на свидетелите в днешното съд.з.

ПОКАНИ в залата призования свидетел.

СНЕМА самоличността му:

Г. Й. Р., 55г., неосъждан, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК,

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св. (на въпроси на адв. Р.): Познавам г-жа Р. М., беше началник, аз също работих в НОИ като ревизор, после като инспектор, консултирал съм се с нея, тя е компетентна по соц. осигуряване. Знам, че е започнала работа в НОИ от 1987 г. Бе подложена на по-особено третиране, по-точно бе тормозена след 2014 г., като бе затрупана с много работа и то с такава, която не ѝ влиза в длъжностната характеристика. Моята пряка ръководителка Л., н-к отдел „контрол на разходите“ на ДОО, ни застави, нас инспекторите да минаваме за разпореждания и мотивирани заключения през кабинета на г-жа Р. М., което не бе нейно задължение; същите трябваше да са написани, че са съгласувани с нея, така в работно време, ние се редяхме на опашка при нея, защото ни бе наредено да се обръщаме само към нея до 2014 г. По отношение на упражнението тормоз към г-жа Р. М.: обжалваха ѝ се болнични листове, без основание, г-н Т. В. постъпваше по същия начин и с мен, с г-жа Р. М. и с други колеги, тя оставаше без средства /в периода на обжалване на болничните листове/, имаше деца, оставаше без средства. Знам, че в периода от м. март до м. август 2015 г. тя бе в отпуск по болничен.

Св. /на съда/: Имал съм такива проблеми, когато и аз съм бил в болничен през 2014, 2015 и 2016 г. по времето на Т. В., заведох дело срещу него и го спечелих. Знам, че когато тя дойде да донесе болнични си лист в НОИ, той разпреди да няма достъп, тя мина през турникетите за достъп (в сградата на НОИ) през 2015 г., но не бе допусната, това се случи в края на пролетта, бях очевидец, свидетел, видях случилото се. Тя отиде при охраната, за да попита и те обясниха, че директорът е разпоредил да ѝ се спре достъпа. През 2014 г. бях свидетел, когато П. П., която е директор дирекция „Обща канцелария“ каза на г-жа Р.М., че иска тя да си подаде молба за доброволно напускане. Видях г-жа Р. Т. разплакана, не бе добре, нейна колежка я отведе в лечебно заведение, разбрах че г-н Т. В. е казал, че не желае да работи с нея, защото „нямала талант“, това бе през 2012 г. Знам, че после тя подаде жалба до управителя на НОИ, който отмени заповедта на г-н Т. В..

Св. (на въпрос на адв. Р.): Причината (за тези отношения) е конкурс, в чиято комисия участваше и г-жа Р.Т., но тя бе дала ниска оценка на фаворизирано от В. лице. По отношение работата ѝ, г-жа Р. М. бе стриктна по отношение спазването на Закона за социалното осигуряване, г-н Т. В. – се ръководеше от него по усмотрение, държеше за неговите указания, знам и за примери на несъобразяване със закона. В моята работа съм установил неща, които не са съобразени със закона, напр. при ТЕЛК-ове, при обжалване на ТЕЛК пред НЕЛК, г-н Т. В. искаше съставяне на актове на ТЕЛК комисията, при положение, че този процент е намален под 50 процента, а г-жа Р. М.

настояваше не само процента да е намален, но и да са нарушени разпоредбите на наредбата, считаше че не е правилно, същите падаха в съда. Знам конкретно и за случая „В.“, г-жа Р.М. бе наклеветена, че е унищожила оригинални документи - осигурителна книжка и годишна данъчна декларация. Ние няхмахме достъп до тази преписка, преписката не е минавала и през нея, но тя бе набедена, че е унищожила оригиналите, намесиха се и полицейски служители на ОЗ РПУ, разпитваха и колегите ѝ, не знам дали е наказана, знам че се урони авторитета ѝ. Също така знам, че г-н Т. В. поиска от нея да подаде годишна данъчна декларация за 2008, 2009, 2010, 2011 и 2012 г. , назад във времето , той ги поиска през 2014г. тя не бе длъжна, но той направи така, че да се подадат извън срока, тогава работехме на трудови правоотношения. Знам, че заради него тя отиде в лечебно заведение, мина ТЕЛК, дадоха ѝ 50 процента намалена работоспособност, лекарите са я посъветвали да си смени работата, но тя се притесняваше, че няма да си намери работа на нейната възраст, знам че ѝ ставаше лошо, болеше я главата, виждал съм я депресирана, разплакана, след оперативка при г-н Т. В., тя не бе на себе си, бе обвинена от него, че е унищожила годишна данъчна декларация. По отношение поддръжката на служебните компютри: от двама човека се поддържаха, на нашия етаж от г-жа В.; предполагам, че и тук г-жа Р. М. е била потърпевша. Причината да не се върне на работа в НОИ: тя спечели делото, трябваше да бъде възстановена, поиска среща с управителя на НОИ, такава се отказа, но тя се среща с директора на дирекция А. П., който ѝ каза, че ще бъде отново уволнена, защото няма къде да бъде възстановена, няма отдел (след структурната промяна).

Св. (на въпрос на юрк. П.): Знам за диалога между А. П., видях че разговарят пред асансьорите. Свидетел съм на описаните взаимоотношения, имам лични впечатления, но не в семейството ѝ.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ се в залата воденият втори свидетел.

СНЕМА самоличността му:

Т. К. Р., 41г., неосъждан, български гражданин, без родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩА да даде верни показания.

Св.: Познавам г-жа М. повече от 10 г., бях юрисконсулт. Работя в НОИ от 2005 г., тогава бях в ТП НОИ В., консултирал съм се с нея. Работих в НОИ до януари 2015 г., в ТП НОИ С. от март 2012 г. до януари 2015 тя ми беше пряк ръководител.

Св. (на въпроси на адв. Р.): От 2012г. -2015 г. имам преки впечатления, в началото се работеше спокойно, през 2014 г. нещата се промениха, а към края на 2014 г. - ескалираха. Постъпих в правния отдел на ТП НОИ С. през 2012 г., директор бе Т. В., обстоятелствата се промениха /по мое виждане/, те (Т.В. и Р. М.) имаха различни виждания към работата, г-жа Р. М. държеше повече на законосъобразността, а г-н Т. В. – на целесъобразността, като администратор, оттук се разминаха. Ние съставяхме проекти на решения, присъствах на спор по едно от тях, тя отказа да го съгласува, той настояваше, спореха, попитах защо г-н Т. В. не го подпише направо, защото е директор, той отказа, защото няма неин подпис за съгласуване, въпреки че такъв не е нужен, каза че не може да работи с нея. Знам за случая В. от 2014 г. с подадени неистински декларации, обвиниха я и служителите, че са изчезнали документи, оказа се че това не е така, от деловодната система се оказа, че преписката е била на друго място. След този случай те спряха контакта с нея тотално. Знам за здравословното ѝ състояние през 2015 и 2016 г., тя ме търсеше като юрист, плакала е пред мен от

отношението, като направиха административната реформа през 2016 г. тя се срина, посъветвах я да потърси правата си в съда, но не ме послуша – ѝ се върна. Знам, че повечето колеги с прекратено правоотношение от отдела ѝ си намериха работа в НОИ след реформата. Знам през 2015 г. за болничните листове, за комисията от колеги, да проверят дали си е вкъщи, дали спазва домашния режим; тя ми сподели за отказан достъп в сградата на НОИ, че са ѝ взели пропуска, видях тенденциозно отношение. Всички ходехме при нея на консултации, тя обръщаше внимание на всички, оставаше и след работа. По отношение решаване на определени преписки и дали е имало устни указания – имаше указания дадени преписки да се решават по определен начин, бил съм пряк свидетел, това стана през 2014 г.

Св. (на въпроси на ищцата): За приемното време на правния отдел, когато постъпих в С. сме имали граждани, които да приемаме, но не помня дали е имало определени дни и часове (приемни).

Св. (на въпроси на адв. Р.): Имаше забавяне на преписки, по причина, че не са съгласувани от нея. По отношение служебните компютри, всеки служител имаше свой компютър, в който влизаше с парола, знаехме си паролите, когато някой отсъства да свършим работа, знаех нейната, работил съм на компютъра ѝ, други колеги също, защото тя разполагаше с електронен подпис (за агенцията по обществени поръчки), имаше и системни администратори, които също имаха достъп до компютрите, те бяха двама. Знам, че през 2015 г. ѝ се обжалваха болничните листове, споделяше че е изпаднала в тежко финансово състояние, имаше син и дъщеря, тя е отдавна в системата на НОИ, разбрах че е инвалидизирана, знам за лошото ѝ финансово състояние, имаше дъщеря абитуриент и син студент. Не ми е известно да е работила друго. По отношение преписки с отметки за насочването им към определени служители – пристигали са преписки с отменати имена на ръководители, но не ми е известно тя да е издавала указания към кой служител да бъде насочена преписката. Имаше желание да се върне в НОИ, каза ми, че се е опитала да се върне, че се срещнала с някакъв господин, който ѝ е казал, че няма отдел, където да се върне.

Св. (на въпроси на ищцата): Когато постъпих на работа видях, че по някои от жалби на граждани срещу актове/решения на директора на ТП НОИ С., има писмени резолюции, възприех тази практика, до напускането ми, а разпореждания при промяна на административния акт. Идеята бе нещата да се оправят още в административното производство и да не се стига до съдебно такова те бяха с резолюция. Знам за натиск върху нея – да подаде молба за доброволно напускане, от нея и от нейни колеги, в началото на 2015 г., когато нещата са ескалирали, предлагано ѝ е да напусне по взаимно съгласие, тя се е противопоставила, знам че е имало дисциплинарно производство, което е обжалвано от нея, знам че е паднала заповедта; знам за проведената административна реформа в НОИ през 2016 г., когато е освободена като н-к отдел, останалите си намериха работа. Не знам за други освободени от (системата на НОИ) след януари 2016 г., след реорганизацията не знам други юрисконсулти да са напуснали и освободени. Не знам как е оценявана работата ѝ, подробности – не помня.

Св. (на въпроси на юрк. П. какви точно бележки е имало върху преписките): За бележките върху преписките, не помня от кого/за кого са били, не помня и върху какви точно преписки, но съм виждал във връзка с казаното по-горе, не мога да кажа съдържанието им, виждал съм указания, имена, имаше такива бележки, те не са част от досието (пенсионно/осигурително). По отношение спора за проекторешение в

кабинета на директора на ТП НОИ С. – помня един конкретен случай, тя не е подписала и не е издадено решение. Г-жа Р. М. бе началник на отдел „правен“, а дали е осъществявала периодичен контрол върху работата ни – да, водеше се статистика, упражняваше и периодичен контрол. По отношение това дали са останали след напускането ми неизработени преписки – имаше и мои преписки, на бюрото ми, тя знаеше, бе уведомена като н-к отдел, брой – не помня.

Св. (на въпроси на ищцата): Сроковете по чл. 117 /3/ КСО са в полза на решаващия орган и в моята практика като юрист в системата на НОИ са спазвани, съдът също е считал така.

Св. (на въпрос на съда) В периода март 2012 –август 2015 г. бяхме в трудови правоотношения с НОИ, впоследствие – по закона за държавния служител, аз напуснах – по взаимно съгласие, сам реших това, не ми бе казано да напусна.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ в залата водения трети свидетел.

СНЕМА самоличността му:

К. С. Ч. , 40г., неосъждана, български гражданин, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св.: От 2008 -2016 г. работих в отдел „Отпускане на пенсии“, колеги сме с Р. М..

Св. (на въпроси на адв. Р.): Познаваме се като колеги от 2008 г., когато започнах работа в НОИ, после станахме и приятели. Търсила съм я за съвет в процеса на работа и като инспектор (по отпускане на пенсии), и като специалист-експерт по отпускане на пенсии след като станахме държавни служители. Аз и колегите сме се обръщали към ръководения от нея отдел „правен“, това бе и тяхно задължение. Имам впечатления за струпване на колеги от отдел К., това бяха ревизори, казвали са ми, че е трябвало тя да разписва нещо, виждала съм колеги на опашка, това е било наредено от ръководителите им, да минат през отдела, ръководен от Р. М.. Спомням си края на 2014- началото на февруари 2015 г. излезе от кабинета на г-н Т. В., тресеше се, състоянието ѝ бе неадекватно, сподели че са ѝ казали че е некомпетентна, че не може да ръководи, това ѝ е казано от директора на ТП НОИ С., а г-жа П. П., с която бяха в приятелски отношения преди, ѝ е казала, че г-н Т. В. не може да работи с нея и трябва да напусне; г-жа П. П. беше тогава директор на личен състав, най-вероятно е имало междуличностни отношения. Казвала ми е, че я обвиняват, че е некомпетентна, че имат отношение към нея. Спомням си, че бях извикана от секторния, за да ме попита дали е вярно, че с бележки, написани от Р. върху конкретни преписки тя е изисквала същите на ръка, за лични цели, за близки/познати, което не бе така, тя искаше преписки само по работа. Имало е преписки с листче да минат през напр. И. за В., не директно да отидат при г-н В., а преписката да премине през секторния, през началник отдел и т.н., тоест да преминат през някакво определено лице, след като е изработено, предполагам, че е ставало за близки, да се получат на ръка документите. Не съм виждала такива бележки от нея, питали са ме секторните ръководители и съм отговаряла, че не е имало такива от нея. Помня случая през фев. 2015 г., обадох се ѝ на съпруга ѝ, беше зле, каза ми че П. П. е отишла да провери дали е вкъщи, но тя не е пожелала да отвори вратата, била е със сина си, каза ми, че се чувства недобре, ходила съм и аз, виждала съм, видимо не бе добре, беше още повече отслабнала. Коментирахме.

Св. (на въпроси на съда, на ищцата): Споделяла ми е за неразбирателството с В., знам

че са се опитвали и да я свържат с конкретни проблемни преписки, помня за две, знам и за една със заверена осигурителна преписка, с която са се опитвали да я свържат.

Св. (на въпроси на адв. Р.): К. се е по коридорите, че нещата са тръгнали от конкурс, тя е дала ниска оценка на фаворитката, която е следвало да заеме позицията.

Св. (на въпроси на ищцата): Знам за сигнали от г-н Т.В. срещу Р. по време на болничния ѝ отпуск. Знам, че всеки един болничен от февруари до август 2015 г. на Р. е бил обжалван, пращан е на Комисия, споделяше за влошеното ѝ финансово състояние, имаше дъщеря абитурант и син студент.

Св. (на въпроси адв. Р.): Затова как е била оценявана – не знам кой е оценявал професионално работата ѝ, но ние завиждахме на отдел „правен“ за ръководителя им, атмосферата бе добра, бяха като семейство, уважаваха се. Търсихме я за съвет, аз съм я търсила. Знаем, че бе възстановена от съда, но са ѝ казали че длъжността ѝ е закрыта, от нея го знам, тя ми каза че ѝ е забранен достъпа до етажите на НОИ, а тя още бе служител на НОИ, охраната ѝ е казала, че г-н Т. В. забранява достъпа до работното ѝ място, знам че ѝ бе спрял и служебния телефон.

Св. (на въпроси на юрк. В.): Заведох я в 11 поликлиника, след работа / не в работно време/, там бе личния ѝ лекар, но като час не помня. Дали си спомням за писмени резолюции върху преписки с указание как да се решат те, как да се изработи и на кой е бил подписа, не помня дали е написано върху резолюциите дали директора на ТП НОИ С. е бил запознат с нея или тя е минавала само през отдел „правен“, ние служителите изпълнявахме това, което ни е пуснато като жалба, за да се върне при нас някой е написал правното основание и ние изпълняваме.

Св. (на въпроси на ищцата за вътрешните правила за реда по жалбите): Практика бе следната: г-н т. В. нареди при постъпване на жалба, тя да премине през отдел „правен“ и после ние изпълняваме техните указания, следим техните основания, за да знаем какво да правим, конкретни указания – не помня.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ в залата следващия свидетел.

СНЕМА самоличността му:

Р. В. Н., 65г., неосъждан, български гражданин, без дела, съпруг на ищцата.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелстване.

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св.: Желая да свидетелствам.

Св. (на въпроси на адв. Р.): Р. се прибра една вечер къщи през юли 2014 г. и каза, че Т. В. я набеждава, че е изчезнала някаква преписка, оказа се че преписката въобще не е минавала през нея, беше напрегната, неадекватна, дойде разплакана. Ние заминахме на почивка, пооправи се. Имаше и други случаи след това, споделяла е, че г-н Т. В., неин началник е считал, че при подадени жалби на граждани в НОИ, те следва да се отказват, а хората да си търсят правата чрез съда, а тя е считала, че хората трябва да получат това, за което са подали жалбата си в НОИ. Имаше с него колизии. Бяхме приятели с П. П., тя бе в нейния отдел, после стана шеф на „човешки ресурси“, при много от разговорите ни с нея, бяхме приятелски семейства, тя ни е казвала, през 2014 г. че Р., жена ми не влиза в неговия екип. Знам, че през 2012-2013

г., тя закъсняваше редовно от работа, знам за конкурси за обществени поръчки, знам че на конкурс за избор на дирекция Р. е дала ниска оценка, извикана е от директора да я питат защо е дала ниска оценка. Здравословното ѝ състояние бе лошо, след рождения ден на сина ми е повикана, в присъствието на П. П., казано ѝ е да си подаде молба за напускане, жена ми получи криза, г-н Т. В. е събрал целия отдел и е казал на оперативката, опитал се е да я унизи пред колегите, че не се справя с работата. Знам, че е била оценявана високо от колегите си. Знам, че е била заведена при личната лекарка, бе бледа, плачеше, тя бе в болничен от март до август 2015 , който се обжалваше, взехме решение да се върне (на работа), знам, че е имала посещение (проверка), аз не съм бил, синът ми е бил, видял е П. П. и др. хора, но не е отворила вратата, това е било сутринта към 11:00 часа, обадила се е после на П. П. ѝ е казала, че е вкъщи, но няма да отвори вратата.

Св. (на въпроси на адв. Р.): Как се отрази на семейството - ние живеем с децата, промениха се нещата, децата не смеят да попитат майка си. Ходихме по болници на ТЕЛК комисии, във връзка с обжалваните болнични листове, карах съм я в Пета, Четвърта МБАЛ С., в практика „Адаптация“, бе изпращана и в центъра за психично здраве „проф. Ш.“ в С., но тя стана друг човек. Върна се на работа през м. август, г-н В. продължаваше да я товари с много работа. Спомням си и случая, преди август, когато е отишла на работа, но са ѝ отказали достъп, не са ѝ върнали служебния телефон. Искане ѝ назад декларации от 2008 г. до 2014 г. , тя ги попълни, оказа се че няма задължения към НАП, това също бе напрежение. Тя спечели делото, тя искаше да се върне на работа, поискала е среща с управителя на НОИ, видяла се с г-н А. П., който ѝ е казал, че няма къде да се върне, че ще бъде уволнена. Тя работеше в НОИ 30 години, оставаха ѝ три/четири години до пенсия.

Св. (на въпроси на юрк. П. и на представено на съда решение на многомандатен район за кандидатирането на г-жа Р. М. за съветник през 2015 г.): Потвърждавам, че здравословното състояние на жена ми беше тежко, лошо, то продължава и понастоящем, не спи добре, ставите, ръцете ѝ се подуват. Знам, че се е кандидатирила в изборите през 25/10/2015 г. за съветник. Сега не е ползвала болнични листове, сега е по-добре не е това което беше 2013-2015 г., тя постъпи в министерство на икономиката.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ в залата водения свидетел.

СНЕМА самоличността му:

Е. Е. Ж. А., 67 г., неосъждана, български гражданин, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св. (на въпроси на съда): Колеги сме, постъпих в НОИ 10/01/ 2007 г., напуснах 31/12/2013 г. бях юрисконсулт, тя бе началник. Тя бе отличен експерт, работеше се добре, имаше добър микроклимат, тя бе специалист, бе уважавана от колеги и от ръководството. Г-н Т. В. дойде на работа април 2011 г.. Знам от нея, че ѝ е казал че не може да работи с нея, да напусне, тя обясни, че това вероятно се дължи на това, че е дала ниска оценка на конкурс

на лице, което е фаворизирано от него. Казвал ѝ е, събирал е колегите и ѝ е казал, че не може да се работи с нея. Което стана със структурните промени, това ѝ се отрази зле, притеснена бе, разбрах, че са ѝ обжалвани болничните листове, че е спечелила делото и че е възстановена. Споделяла ми е, че не е добре, аз виждах, че тя е много разстроена, това ѝ личеше, защото преди това бе жизнерадостен човек, настъпи силно изразена промяна.

Св. (на въпроси на ищцата): Работата в отдела се разпределяше по следния начин: събирахме се, началник - отдела разпределяше обективно, съобразяваше се с професионалния опит, работата се разпределяше обективно, въз основа на познанията и опита, сядяхме и разпределяхме работата, работехме заедно.

Св (на въпроси на съда): Служителите и колегите непрекъснато се консултираха с нея.

Св. (на въпроси на ищцата): Контрол в отдела се осъществяваше, Н. контролираше, интересува се, влияние не е имало от нея, не е имало намеса, но ние сме се допитвали за съвет за подход по работата.

Св. (на въпроси на адв. Р.): Нямам впечатления да е ходатайствала за решения, не зная.

Св. (на въпроси на юрк. В.): Дали съм била свидетел на коментари на ищцата за фаворизирани от директор В. лица – не сме коментирали, но съм я питала, на какво се дължи това отношение на директора В. и тя ми сподели за конкурса, за който казах по-горе.

Св. (на въпроси на юрк. П.): Тя се отнасяше нормално към колегите от отдел „пенсии“ и към ръководителя ѝ. През 2013г. дали съм виждала струпване /опашки на колеги –не съм виждала, но масово колеги имаше да се допитват, но до 2010 г. проекти за решения на пенсии се изготвяха от отдел „пенсии“, тези колеги също се допитваха до ръководения от Р. М. отдел „правен“. Конфликти в отдела не е имало, имало е разногласия/различия по дадени въпроси между отдел „правен“ и отдел/дирекция „отпускане на пенсии“, но тези разногласия са били принципни, не по определени преписки.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ се в залата следващият свидетел.

СНЕМА самоличността му:

П. Х. П., 62г., неосъждана, български гражданин, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св. : Работя като директор на дирекция „обща администрация“ на ТП НОИ С. от 01/08/2012 г. и понастоящем.

Св. (на въпроси на юрк. В. за взаимоотношенията с ищцата след началото на 2014 г.): Отношенията бяха коректни, колегиални, бях пряк ръководител на ищцата, нейната дирекция бе в ръководения от мен отдел.

Св. (на въпроси на съда за взаимоотношенията с директора на териториалното поделение в С.): Споменавала ми е за различно мнение за прилагане на законовите норми в частта „пенсии“, не съм била свидетел г-н Т. В. да ѝ е казал, че е била некомпетентна, казал е, че е професионалист, но административните актове са от негово име, решенията са от негово име,

решението е негово, съобразявал се е с нейното мнение, нямаше влошени отношения, но имаше различия между тях.

Св. (на въпроси на юрк. В.): С ищцата сме коментирали, тя се е изказвала за липсата на професионализъм в някои от служителите. Никой служител не се е оплаквал от нея. Относно срещата на 25/03/15 г. и за какво е била тя, на нея присъствахме аз, г-н Т. В. и ищцата, на нея се изказа становище за организацията в отдел „Правен“ , поиска й се писмено обяснение, че има пропуски в организацията на работата, в контрола. Присъствала съм на проверки на болнични листове, не е първата проверка, която е правена, извършихме такава и на г-жа Р. М., бяхме аз, К. А. и служителка от „Човешки ресурси“; целта на проверката бе дали се спазва домашния режим. З. на вратата, но никой не отвори, съставихме протокол. Срещата на 25/03/15г. приключи следобеда, преди края на работното време, датата я свързвам с моя рожден ден на 26/03; не съм присъствала на среща, в която г-н Т. В. да й е казал да напусне. Ние бяхме в близки отношения, после се влошиха и прекъснахме контакта.

Св. (на въпрос на съда): Каква е причината за промененото отношение на Т. В. – според мен при направената проверка, излязоха факти, от декларациите по чл. 29 от ЗДсл, излязоха неверни данни в нейните декларации през 2012 , 2013 г., 2014 г.

Св. (на въпрос на адв. Р.): От 26/03/15 г. не съм я виждала лично, за достъпа до сградата не знам каква е причината, това е решение на директора на териториалното поделение, на г-н Т. В. - служебните телефони се прекъсват, когато служителите са в продължителен болничен отпуск. След проверката не ми се е обадила по телефона, казвала съм й че има проверки, че са установени нарушения, установи се разминаване, установи се, че има сключен трудов договор с друга фирма, докато е работила в НОИ, имаше недекларирани доходи, въпреки че има споразумение между НОИ и НАП на момента не може да се каже кой какви декларации, с какви данни е подал.

Св. (на въпрос на юрк. П.): След проверката в дома на ищцата, не съм имала телефонно обаждане от нея.

Св.(на въпрос на адв. Р.): На 25.03.2015г. не е събиран целия отдел, бяхме само ние тримата, преди тази дата е имало събиране на отдела, не знам В. да е заявил на събирането с юристите от правния отдел, че не може да работи с М..

Св. (на въпрос на ищцата): Знам, че на тази дата, се връчи уведомление за писмени обяснения, не знам да й е казвано да пусне молба до края на работното време, до 16:30 за напускане.

Св. (на въпрос на юрк. В.): След напускането на служителя Р., имаше нерешени преписки, преписки в бюрото от една/две години, които бяха преразпределени на други служители, директорът на ТП НОИ С. не е узнал, не съм го уведомила, но те бяха преразпределени на други колеги.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ се в залата водения от ответника свидетел.

Е. Д. В. 42г., неосъждана, български гражданин, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩАВА да даде верни показания.

Св.: Работя в НОИ, понастоящем като н-к с-р „правно обслужване“, постъпих през 2002 г. като юриконсулт.

Св. (на въпроси на юрк. П.): Знам за просрочени преписки на г-н Р., бях изненадана, намерих куп преписки, докладвах ги, повече от десетина. Г-жа М. се е явявала и по съдебни дела в началото, после се разпределиха на служители в отдела и тя лично не се е явявала през 2014-2015 г. Замествала съм я, когато излезе в отпуск по болест, март 2015 г., аз и други колеги - В. Б., тя се върна през лятото и трябваше да представя отчет за дейността на отдела. По отношение на обработката на преписките, преди въвеждане на автоматизираната деловодна система „А.“, имаше практика, която заварих жалбите да се резолират по чл. 117 от КСО, да не се изготвят решения, но не знам кой го е решил. М. като началник отдел разпределяше. Не помня преписки с бележки, с указания как да бъде решена конкретна преписка, от кого да се контролира, това е периода преди „А.“, която се въведе 2014 г.; тогава г-жа М. разпределяше, като началник отдел, по отношение контрола и отчетността в работата на отдела; водеше се статистика, всеки проверяваше делата си, даваха се данните. През 2014/2015 г. не въведоха и ежемесечните отчети на началник отдели, да се въвежда какво е изработено от деня, това ни се искаше от н-к отдел „правен“, но не знам по чие указание.

Св. (на въпроси на ищцата): След „А.“ бяха приети вътрешни правила за разпределяне на преписките, за сроковете на приключване, но за натовареността на юристи в отдел „правен“ в периода 2014-2015 г. не мога да кажа, имаше статистика, която е количествена, не за сложността.

Св. (на въпроси на адв. Р.): Познавам Р. М. като добър ръководител, не помня да е извършвала лична дейност на работния си компютър.

Свидетелят се освободи от залата.

ПОКАНИ в залата водения свидетел

СНЕМА самоличността му:

К. Д. В., 64г., неосъждана, български гражданин, без дела и родства със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, ОБЕЩА да даде верни показания.

Св.: Аз съм специалист информационни технологии, н-к отдел „информационни системи“.

Св.(на въпроси на юрк. П.): Информацията се съхранява в компютъра, при замяна на служебния компютър, този който го ползва присъства, прехвърля се необходимата служебна информация, електронни пощи и други. Информацията се съхранява, всеки от потребите влиза с потребителско име, тази информация не може да бъде заличена, има заповед за ползването на служебните компютри; дори при опити за заличаване на информация им начини за възстановяване на информацията.

Св. (на въпроси на Р. М.): Системният администратор има два профила - системен и личен, по отношение на въпроса дали може дистанционно да се наблюдава компютъра - има правила за наблюдение, но не и за манипулация. Вижда се кой, кога е влизал и кой, кога е излизал, също така при отсъствие на служител повече от 30 дни, след потвърждение от „Човешки ресурси“

достъпът на отсъствалия служител се спира, има заповед. Информацията може да се ползва и от други лица на служебния компютър, но това е видимо. Свидетелката се освободи от залата.

Страните: Нямаме искания.

За изготвяне и изслушване на заключението на допуснатата съдебно – счетоводна експертиза, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА съдебно заседание по делото за 15.10.2019 г. от 14,30 часа, за която дата и час страните и вещото лице П. К. са уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17:43 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: